

Z A S A M O P R I S P E V E K !

NAŠA MALA ANKETA O BLIŽNJEM REFERENDUMU

OBCANE Šiške smo izbirali povsem naključno: na ulici, igrišču, v stanovanjih. Z osmimi smo kramljali o njihovem življenju in vseh osem smo tudi vprašali, ali bodo glasovali za samoprispevek. Sedem jih je odgovorilo pritrdilno, osmi odgovor je bil negotov.

Naša mala anketa ni reprezentančna, zato njenega rezultata ni mogoče posploševati na vse Šiškarje. No, vseeno želimo, da bi se napoved naših anketirancev uresničila in da bi referendum uspel.

Anketo je izvedel Zlatko Šetinc.

Njeno drugo glasovanje

**IRENA KOPIC,
PRODAJALKA**

Nisem se še čisto vživela v novo okolje. Malo me motita hrup in gost promet, čeprav tudi Novo mesto ni več tiho in romantično mesto.

»Kot prebivalca našega mesta boste kmalu skupaj z nami odločali o samoprispevku. To bo že vaše drugo glasovanje, ali ne?«

»Da, pred tremi leti smo se tudi v Novem mestu odločili za tako obliko zbiranja sredstev. No, že sedaj sta zgrajeni dve novi šoli, ki sta bili že res krvavo potrebni. Tudi pri nas so se pojavljali dvomljivci, ki niso verjeli v uspeh take akcije. Sedaj, ko vidijo, kaj so pomagali zgraditi, so zadovoljni.«

Irena Kopic bo prodajalka v oddelku za mlade v novi veleblagovnici Maxmarket. Pravi, da bo verjetno nova trgovina pravo pravcato presenečenje, posebno za mlajše kupce, ki so doslej morali moderne stvari kupovati v Trstu. Sicer pa, počakajmo do otvoritve, potem pa se oglasimo pri Ireni in videli bomo, ali se bodo njene napovedi uresničile.

NA AVTOBUSNI postaji smo srečali prikupno plavalcko, mlado prodajalko Ireno Kopic. »Šiškarica« je komaj mesec dni, sicer pa je pristna Dolenjka — Novomeščanka.

»Kako se počutite sedaj, ko ste postali Ljubljancanka?«

»Ne vem, kaj bi rekla.

Za mojega otroka ni prostora v vrtecu...

PO STRMIH stopnicah smo se povzpeli do stanovanja Hilde Milosavljevič, modne šivilje, kakor piše na tabli na zidu stavbe.

»Vi spadate med obrtnike, pa vas ta naziv sedaj, ko se toliko govori o njem, kaj moti?«

»Veste, med obrtniki so velike razlike. Tega bi se morali zavedati tako na davčni upravi kakor tudi ljudje, ki jim beseda obrtnik pomeni sinonim za bogastvo in špekulacije. Ni vseeno, če si nekdo služi vsakdanji kruh z rokami ali pa mu kuje denarce avtomatični stroj. Zgodi se, da včasih zaslužim komaj za dajatve, še posebno, če zbolim ali če plačam prispevke za pomočnico.«

»Kako pa je s pomočnicami?«

»Za tako natančno delo ima malokatera potrpljenje. Pri meni delo ni ša-

**HILDA MILOSAVLJEVIČ,
MODNA ŠIVILJA**

blonsko, jaz zahtevam solidnost, čeprav je za to potrebno več časa. Prav zato imam težave s šiviljami, saj

se vsaka raje zaposli v tovarni, kjer dela ob tekočem traku.«

»Kaj pa menite o otroškem varstvu?«

»Z možem sva zadnjič prebrala Javno tribuno, ki je pisala o potrebah v naši občini. Oba sva se strinjala s tem, da je res treba nekaj storiti. Tudi jaz imam otroka, ki ga nikjer ne sprejmejo v vrtec. Ni prostora, pravijo. Saj je lahko doma ob meni, toda raje bi videla, če bi ga sprejeli. Otrok postane bolj družaben, bolje se pripravi na šolo....«

Ni se še odločila

**MILANKA DVORNIK,
DELAJKA V TOVARNI
DEKORATIVNIH TKANIN**

PRI DVORNIKOVIH so imeli malce »neprijeten« obisk, ko smo se pojavili z našo radovednostjo. Inkasanti sedaj ob nenehnem dviganju cen res niso ljudki bi se jih razveselili.

»Joj, kako se vse draži. Saj to je že za razjokati. Če pa pogledaš še plače...«

»Kje pa ste zaposleni?«

»V tovarni dekorativnih tkanin delam, v šivalnici. Saj veste, samo z eno plačo se danes ne da živeti. Pa tudi, če bi mož dovolj zaslužil, ne bi pustila službe. Človek se počuti varnejšega in samostojnejšega... Pa navadila sem se že, bilo bi mi kar dolgčas, če bi ostala doma.«

»Otroka imate že kar velika. Ste ju imeli v varstvu?«

»Punčka je bila nekaj časa. Sedaj pa tako hodita oba v šolo.«

»Ko smo šli mimo cerkve, smo tam videli kar precej malčkov. Kako to?«

»Ja, starši nimajo otrok kje pustiti, pa so prosili nune. Menda je v Dravljah kar 15 družin, ki so se morale zateči v tako obliko varstva.«

»Boste glasovali za samoprispevek?«

»Ne vem, bom še videla.«

»Kako, se vam ne zdi problem varstva pereč?«

V tem trenutku edina rešitev

»MISLIM, da je v tem trenutku samoprispevek res edina rešitev,« je povedal Jurij Gorinšek, magister ekonomije. »Samo ta rešitev nikakor ni dolgoročna. Poskrbeti moramo za kontinuirano reševanje problematike otroškega varstva. Za naš sistem so bile vedno značilne nekakšne parcialne rešitve. Glede težav pri financiranju pa to: preveč varčujemo na nepravem mestu. Navsezadnje je investicija v otroke in mladino daleč najbolj rentabilna, na to preradi pozabljamo. Od srca pa želim, da bi referendum uspel. Ne samo zato, ker imam tudi jaz male otroke, zavedam se, da se trenutno ozko grlo otroškega varstva res ne da razvozljati drugače. Upam, da bo ideja solidarnosti zmagala nad sebično potrošniško miselnostjo!«

»Kaj vi menite, da privablja toliko mladih v študij ekonomije. Menda se je

»Seveda je...«

»Zakaj pa potem še oklevate?«

»Ne vem, nisem se še odločila.«

letos vpisalo dva tisoč brucov?«

»Treba je priznati, da se

**JURIJ GORINŠEK,
MAGISTER EKONOMIJE**

veliko mladih ljudi odloči za študij ekonomije zato, ker je to danes zelo iskan poklic in seveda tudi dobro plačan. Sicer pa, večina takih odpade že v prvih letih, saj ta študij ni tako cnotstaven, kakor si nekateri predstavljajo. Treba pa je priznati, da ima v redko katerem poklicu mlad človek možnost tako hitrega napredovanja in izpopolnjevanja kakor prav v tem...«

Zataknilo se je pri fotografiranju

NA ŠIŠENSKI cesti smo srečali starejšo tovarišico, ki je pred seboj potiskala voziček z ljubko punčko.

»To je pa verjetno vaša vnučka?« smo ugibali.

»Seveda! No, Mojca, lepo pozdravi!« Sklonila se je k deklici in jo pobožala. Mala je sramežljivo upirala očke v tla. Ni hotela niti povedati, koliko je stara. S tem je spravila babico v zadrego, saj se vendar stare mamice tako rade pohvalijo s tem, kaj male vnučke vse znajo. Toda Mojca se ni dala omehčati.

»V vrtecu ni prostora in tako jaz rešujem problem otroškega varstva,« se je babica nasmehnila. »Sicer pa to sploh ni v nadlego. Zelo rada jo čuvam. Pa vendar mislim, da bi bilo bolje zanjo, če bi šla v vrtec. Pa kaj, ko je ne sprejmejo. Da, ta samoprispevek je pa res treba izpeljati. Če gre denar za vse drugo, naj gre pa še za to, kar je pravzaprav še najbolj potrebno. Upam, da bo uspelo!«

Babica je bila res prišrna. Zataknilo pa se je pri fotografiranju. Ni in ni se

BABICA IN MOJCA

hotela slikati, tudi imena nam ni hotela povedati. No, ker pa mala Mojca ni imela nič proti, smo slikali vsaj njo.

Na naših cestah srečujemo zelo veliko starih mater z otroškimi vozički in zato imenujmo tudi naši znaniki kar: Mojca in babica.